

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom
„KOROŠKI SLOVENEK“
 Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.
 Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:
Pol. in gosp. društvo
 Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

List
za politiko, gospodarstvo
in prosveto

Izhaja vsako sredo.
 Stane četrletno: 1 šiling.
 celoletno: 4 šilinge.
 Za Jugoslavijo
 četrletno: Din. 25.—
 celoletno: Din. 100.—
 Pozamezna številka 10 grošev.

Nova Turčija.

Evropa je še vedno merodajna v življenju in hotenju ljudstva. Tu se ustvarjajo državne ustave, paragrafi, ki jih posnema ves svet, tu je kulturno središče sveta, tu dom najnovejše dobe in njene zahteve po modernizaciji. Ves ostali svet skuša posnemati Evropo in bolj ali manj se mu posreči. Moderna je Japonska, že enaka Evropi, podobna ji hoče biti Turčija. Turčija, za nas še vedno predstava mohamedanca s turbanom, ženami s črnim pajčolanom, haremom in janičarji in raznimi pašami, je izvedla radikalno reformo. Kemal paša, predsednik turške republike, je uvedel v svoji državi evropsko postavo in upravo ter prepovedal mnogoženstvo. Mesto turbana cilindar, mesto pajčolana dečja glavica, po evropskem načinu urejeno življenje je slika nove Turčije. Ironija usode pa hoče, da prevzema danes druga država nekdanje turške manire mnogoženstva: naša Avstrija in njen križ s porokami, razporokami, ločitvijo zakona in nejasnost naših sodišč glede pristojnosti rešitve takih vprašanj. Naš civilnopravni red določa, da sodijo tožbe o razporokah redna sodišča, okrajna sodišča, potem višje instance do najvišjega sodišča. Zdaj pa kratkomalo, kar so sodišča odločila, razveljavlja ustavno sodišče, ki si prisvaja pravico, da odločuje o zakonskih sporih, v katerih vsa sodišča spoznavajo, da se poleg pravega prvega zakona ne more sklepati drugega. V ustavnem sodišču odločujejo politiki, da ima človek lahko drugo in tretjo ženo.

Meseca oktobra 1928 je trajalo zasedanje ustavnega sodišča 13 dni. Razsodilo je 99 slučajev zakonskih sporov; enkrat na dan 39 slučajev. Za razpravljanje o posameznih slučajih je čas omejen. Postava pravi, da mora v vsakem slučaju priti vsaj en odvetnik do besede; tu se je pa devet slučajev rozsodilo v 40 minutah, deset slučajev v 35 minutah, 13 slučajev v 30 minutah. Z vsakterim teh 39 slučajev so se sodišča bavila tedne in mesece, a ustavno sodišče jih je rešilo v treh urah!

Častitljivi zbor.

Ob dolgi mizi, podobni podkvi, sedi 12 do 14 mož v talarju in z baretom na glavi. Naproti je druga miza, ob kateri sedi 8 do 12 odvetnikov, in potem vzadaj 30 do 40 odvetnikov, ki čakajo, da pridejo na vrsto njihove pravde.

Danes tukaj, jutri tam!

Dne 13. oktobra leta 1926 je ustavno sodišče v nekem slučaju rozsodilo, da je le redno sodišče pristojno, da odločuje o veljavi zakonske zveze, da sodišča niso vezana na nobeno dispenzo (oprostitvev zakonske obveznosti), ki jo daje politična oblast, in da ustavno sodišče ne sme posegati v pravosodstvo. „Za to ustavno sodišče ni nikakor poklicano!“

Leto za tem je isto sodišče, dne 5. nov. 1927, rozsodilo, da so sodišča na dispenze v z a n a in da sme ustavno sodišče, ako se sodnije na dispenze ne ovirajo, ukiniti njihove sodbe.

K temu odloku je najvišje sodišče postavilo svoje stališče 3. aprila 1928 in trdilo, da o tem ne more biti govora, da bi o razporokah in drugih zakonih odločevalo ustavno sodišče. Najvišje sodišče je rozsodilo: „Razsodba najvišjega sodišča sloni na monogamnem avstrijskem zakonskem pravu (en mož, ena žena). Podeljevanje zakonskih dispenz (dovoljevanje drugega in tretjega zakona) vodi neizogibno v priznanje dvojnega zakona, torej v slučaj, ki se kaznuje po § 206. kazenskega zakona.“

Ustavno sodišče se v letošnjem zasedanju ni zanimalo za odlok najvišjega sodišča in se ni vrnilo na svojo lastno odločbo iz oktobra 1926 ter je ukinilo vse sodnijske odločbe v zakonskih sporih, kar se jih je izreklo v minulem letu.

Medtem se vsa sodišča drže tega, kar jim je odločilo najvišje sodišče. Edino v sodiščih sede pri postavah izkušeni možje, v ustavnem sodišču pa je gospoda, ki nosi sodnikov talar, sicer se pa menda igra s postavami kakor fantje z žogo.

Kdo ima prav?

Najvišje sodišče sodi danes kakor včeraj kakor pred leti po jasnem besedilu postave. Dispensni zakoni sodijo po monogamnem značaju avstrijskega zakonskega prava. Tako je sodilo ustavno sodišče tudi še l. 1926, l. 1927 pa je presedlalo, morebiti radi tega, ker tako želita socialistična in vsenemška stranka. V § 206. se določa kazen za zločin bigamije (dvoženstva). Kar zakon znači kot zločin, proglašča ustavno sodišče kot dovoljeno!

Smešen slučaj.

Naravnost smešen je slučaj, ki je naše ustavno sodišče speljal na polzko pot. Peter je bil oženjen z Mico, katoličanko, in se je dal od nje ločiti. Koj je prošil občino Dunaj, naj mu dovolijo drugi zakon. Poročil se je s Katro pred pastojem. Proti temu je ugovarjala Mica, in deželno ter višje deželno sodišče sta spoznali, da drugi zakon nima veljave. Kmalu se je pa Peter Katre naveličal. Spravil se je z Mico ter nannil pristojnemu sodišču, da živi zopet s prvo ženo. Proti temu se je pritožila zdaj Katra na ustavno sodišče, in to je odločilo, da je veljaven drugi zakon s Katro, in ne prvi z Mico, četudi Peter pravi, da hoče živeti z Mico in ne s Katro. Ne vemo, kaj naj k temu rečemo? Ali je vse teater, pustna šala ali — norišnica. Žal kmet in obrtnik to norišnico vzdržujeta s svojim denariem.

Sicer se pa nihče več ne zmeni za postavo in vsakdo dela, kar se mu vzljubi; končno se ljudje ne bodo več ravnali po postavah, marveč sodniki po ljudeh.

POLITIČNI PREGLED

Avstrija. Češki listi poročajo, da je sedanji zvezni predsednik Miklas češkega pokolenja. Ded predsednika je bil eden izmed šestih sinov stare mlinarske rodbine Miklasov v Černetcah. Oče predsednika je bil poštar v Kremsu. — Štajerski deželni zbor je sprejel postavo o kmečki zbornici. Volitve so obvezne. Žene posestnikov niso dobile volilne pravice, tudi kmečki delavci ne spadajo v okvir kmečke zbornice.

Inozemstvo:

Poljska. Še se spominjamo, kako je Zaleski nastopil v Luganu proti gornjošlezskemu „Volksbundu“, čes da rovati proti državi. Ostro mu je odgovoril dr. Stresemann, ki je povdaril svoja izvganja z udarci po mizi. V zadnjem času so poljske oblasti aretirale bivšega nemškega poslanca Ulitza. Nemški tisk slika aretacijo kot akt nasilja nad nemško manjšino ter kliče na pomoč Društvo narodov. L. 1926. so odkrile poljske oblasti veliko prevratno delovanje nemškega „Volksbunda“ in obtožile njegovo članstvo protidržavnega rovarjenja. Med obtoženci je bil tudi Ulitz, ki je igral posebno važno vlogo pri celi stvari in bil obtožen tudi

ponarejanja vojaških listin, s katerimi je omogočal poljskim vojnim obveznikom nemške narodnosti beg v inozemstvo. Ker je bil poslanec, mu sodišče ni moglo do živega. Ko je bila razpuščena gornjošlezjska skupščina, je ugasnila tudi poslanska imuniteta Ulitza. Poljska vlada je odločno proti temu, da bi se Društvo narodov umešavalo v sodna postopanja, ki so bila uvedena na pobudo nepristranskega sodišča. Besedo ima sedaj samo preiskovalni sodnik. Poljska vlada namerava staviti Društvo narodov predlog, da se „Volksbund“ razpusti.

Španska. Zdi se, da upor v Španiji ni bil tako lahke narave, kot se je prvotno domnevalo. V več mestih je prišlo do ponovnih spopadov, posebno v Valenciji, kjer je bilo več mrtvih. Topniški oficirji so se uprli, ker je Primo de Rivera spremenil način napredovanja. Častnike so prej poviševali po službenih letih. Prvotno se je za nje zavzemal še kralj, a ker je to pozneje opustil, zato so bili upori naperjeni tudi proti kralju. Z diktaturo se je Primo de Rivera postavil proti plemstvu in ravno plemiči služijo povečini pri topništvu. Vodi jih bivši min. predsednik Guerra, mož neomadeževane preteklosti in star politik. Tega moža je posebno zadelo, ker je kralj podpisal ukaz o zasedanju skupščine, kar smatra Guerra za protustavno. Zadnji upor je bil pre-malo pripravljen. To kaže že, da so Guerro zasačili šele pri organizaciji upora, ga spravili na ladjo in ga odpeljali neznanu kam, da ga ne bi bilo mogoče osvoboditi. Upor je posebno slabo vplival na valuto, ki je zelo padla. Več poslancev je bilo aretiranih in 50.000 vojakov poslanih na dopust, da se odtegnejo vplivu uporniških oficirjev. Upor je popolnoma zadušen. Listi morajo staviti vladi na razpolago prostor za vladne razglase. Upor se je razširil tudi k mornarici. V zadnjem času se govori o spremembi režima. — Špansko kraljico je 5. t. m. zadela srčna kap. Baje so zadnji burni dogodki kraljico Marijo Kristino zelo razburili in vse kaže, da je bila kap posledica razburjenja. Kraljica je bila avstrijskega pokolenja in je 17 let sama vladala, dokler ni sedanji kralj Alfonz XIII., ki ob smrti prejšnjega kralja še niti na svetu ni bil, dorasel. Imela je velik vpliv tudi v političnem oziru in samo njena zasluga je bila, da Španija ni med svetovno vojno pristopila k zaveznikom.

Mehika. V Mehiki je izbruhnil nov upor, ki ima namen, da odstrani sedanjega državnega predsednika Gila in znova upostavi versko svobodo. Upor so organizirali vojaški krogi v zvezi s katoliki, ki so s stanjem v državi nezadovoljni, ker je katoliška cerkev oropana svojih pravic. Uporniki so stavili vladi ultimatum, v katerem zahtevajo takojšen izgon bivšega državnega predsednika Callesa in odstop sedanjega predsednika Gila. Pogajanja odklanjajo in bodo nadaljevali borbo do končne zmage. Vlada je v srednjem in južnem delu države odredila mobilizacijo vojske da prepreči širjenje revolucije. Vrhovno poveljstvo je prevzel vojni minister sam in misli, da bo upor kmalu udušen.

Afganistan. Ni se še vrnil mir in red v državo. Ko je bil Amanulah, četudi je preklical svoje reforme, prisiljen, da se je odpovedal prestolu, je zasedel prestol njegov brat Inijadulah, Amanulah pa se je preselil v Kandahar in proglasil to mesto za svojo drugo prestolico. Tam je zbral zvesta plemena in udaril na Kabul. Med tem so trajali boji dalje in uporniki so zavzeli glavno mesto Kabul. Inijadulah je

moral zbežati, vodja upornikov pa se je proglašil za kralja in si nadel ime Habibulah kan. Po pregnanstvu drugega kralja je Amanulah preklical svoj odstop in začel prodirati proti Kabulu. V Afganistanu se bojujeta pravzaprav Rusija in Anglija. Rusija podpira Amanulaha, ki An^oležem nikakor ni naklonjen, Anglija pa ustaše, ker hoče dobiti nad Afganistanom zopet isto moč, ki jo je imela nekada. Po zadnjih vesteh iz Kabula vlada v Afganistanu popolna anarhija. Pri zadnji eksploziji municijskega skladišča v Dželalabadu je baje poginilo na tisoče ljudi. Eksplozijo so najbrže podtaknili kraljevi pristaši, ki so bili izgnani iz države.

DOMAČE NOVICE

Sveče. Ko bereš različne časopise, dobiš utis, da se vsem majščinam na svetu bolj dobro godi nego Nemcem. Posebno mi koroški Slovenci imamo nebesa na zemlji, ker uživamo v vsakem oziru iste pravice, kakor naši nemški sodeželani; ja še več, imamo povrh obljubljen tudi 10-letno „štajersfrahajt“. Ta enakopravnost pa obstoji samo pri davkih, dočim za Slovence nikjer ni prostora. Ako prosiš za kako obrt (gostilno) ali pa za državljanstvo, roma prošnja na „glavno kontrolo“, in če si slovenskega duha, je že v naprej gotovo, da bo vse odbito. Iz šole izgine polagoma slovenski pouk. Še teh malenkosti, ki so je imeli naši otroci dosedaj, so nas oropali. Pri tem poslu imajo Nemci, oziroma nemško mišleči Slovenci dobre zaveznike pri soc. dem. Ko so imeli lani hajmatšuciarji v Dun. Novem mestu in tudi na Koroškem „aufmarš“, so bili soc. dem. zelo vznemirjeni in so se pripravljali za protinapad. V Borovljah na Bistrici v R. in v drugih večjih krajih si opazil nekako nervoziteto. Vsak ve, da je hajmatšuc največji sovražnik soc. dem., kajpada saj so ti ljudje, že marsikaterega sodruga spravili na oni svet, na primer na Tirolskem, Štajerskem in na Dunaju. Kadar se pa gre za naskok na Slovence, pa delajo soc. dem. dvorno službo hajmatšucu. To je jasno pokazal naskok na slovensko požarno brambo v Podosinji vasi in na slovenski Abecednik na Bistrici v R. Zdi se nam, da obstoja nekaka splošna tajna zarota proti Slovincem. Povsod skušajo naša društva razcepiti, ako drugače ne gre, se ustanovi kak nov „Theaterverein“, ali pa kako novo pevsko društvo. Tako je n. pr. požarna bramba v Svečah, ki niti enega nemškega člana nima, ustanovila svoje pevsko društvo pod vodstvom nemškega učitelja. Pred vojno smo imeli v naši občini 2 pevška zbora: nemškega in slovenskega. Nemški pevski zbor se je po prevratu razdvojil, ker so delavci postali soc. dem. in si ustanovili svoje pevsko društvo. Par let pozneje je ustanovil tudi „Junglandbund“, ki se je takrat rodil, svoje pevsko društvo, tedaj nismo trpeli pomanjkanja „nemških“ pevcev. Zakaj je bil ustanovljen še četrti „nemški“ pevski zbor, lahko vsak sam ugane. Mi se dobro zavedamo, da se je naša požarna bramba pod sedajnim vodstvom zelo dvignila, a smo mnenja, da se mora pri brambovcih ohraniti nepristranost posebno tam, kjer so zastopane vse polit. stranke. Drugače trpi bramba na svojem pravem namenu. Človek se mora res vprašati, zakaj taka gonja proti Slovincem, in to od strani naših krvnih rojakov? Ni to žalosten pojav? Vsi se borimo za svojo po naših očetih podedovano zemljo in vse žuli čevelj na enem in istem mestu. Mi Slovenci nikomur ne delamo krivice, tudi naša društva ne zapeljujejo mladine, ki je danes reže vsega obžalovanja vredna. Vse to zlo je povzročil nemški imperializem; zastupil je slovenski narod na Koroškem in sicer tako, da je sovražstvo tudi že prešlo med šolarje. Povsod nas zmirjajo s čuši in z drugimi psovskami in kričijo, da so oni „tajčesterajharji“, dasiravno so potomci pristnih Italjanov!

Šmarjeta v Rožu. Posestvo bivšega župana Juha je kupila na javni sodnijski dražbi šmarješka občina za 2510 S. Posestvo je sodnijsko cenjeno na 12.000 S. Občina prevzame dolg pri glinjski in šmarješki posojilnici v skupnem znesku 2100 S. Drugi upniki izgubijo vse, največ celovška trgovska in obrtna banka 3250 S. Občina sicer ne dobi svoje tirjatve plačane v gotovini, vendar pa je, ako se upošteva vrednost posestva, neoškodovana.

Borovlje. (Okrog proračuna.) Že par tednov se je opazovalo med našim prebivalstvom, posebno med posestniki bivše podljubeljske občine nekako razburjenje. Izvedelo se je namreč, da hoče občina za leto 1929 zvišati občinske doklade od 200 na 250 odstotkov. Ker je katastralni čisti donos naše občine odmerjen precej visoko, pomeni zvišanje občinskih dokladov za 50 odstotkov 7500 S več dohodkov. Krajni šolski sveti v Borovljah, Podljubelju, Bajtišah in Kapli so sklenili, da dobijo zanaprej vsi otroci brez razlike na premoženjske razmere staršev vse šolske potrebščine zastonj. Za kritje teh potrebščin je treba zvišati občinsko doklado. Vse je z napetostjo pričakovalo, kako bo izpadla seja dne 13. februarja, na kateri bi se imel obravnavati proračun. Na seji je izjavil župan, da je došel protest, ki ga je podpisalo 80 posestnikov. Živahna razprava se je razvila o tem protestu, ki so se je udeležili zastopniki vseh strank. Finančni referent naduč. Seebacher je trdil, da je deloval že v več občinah, a še nikjer niso tako štedili z denarjem kakor v Borovljah. Narodni socialist je menil, da je vse skupaj, tudi proračun, „teater“. Vsenemec Jaklič je zahteval, da se predloži obračun preteklega leta in naj se seja do sestave obračuna prekine. Odbornik Kor. slov. stranke je izjavil, da se strinja s tem, da se dajejo otrokom vse šolske potrebščine brezplačno, vendar je odločno proti temu da se naloži to breme zopet samo le davkoplačevalcem-kmetom, ki so itak že vsi zadolženi. Tudi mi želimo imeti predložen obračun lanskega leta. Pred enim letom se je reklo, da rabimo 150.000 S posojila; sedaj pa vidimo, da se je porabilo poleg tega še 50.000 S, da ima občina 200.000 S dolga. Župan je nato pojasnil, da se imajo boriti občine z velikimi težkočami, ker se jim nalagajo vedno nova bremena. Sporazuma ni bilo mogoče doseči. Po pogajanjih med strankami in po sklepu vseh strank se je seja preložila za približno tri tedne.

Dob. (Tri solnca.) V torok, dne 19. t. m., so sijala na našem nebu tri solnca. Ljudje so ta zanimiv in lep pojav gledali in ga po svoje zanimivo razlagali. Pravili so, da bo konec sveta, zakaj prorokovanje pravi, da kadar boste videli na nebu tri solnca in še drugih znamenj, tedaj vedite, da se bliža konec. Bolezen influenza, ki je pri nas položila več ko polovico ljudi na posteljo, je še povečala razburjenje. Mraz, ki ga ne pomnimo do danes, nam je povzročil mnogo skrbi, zakaj vodne cevi zamrzujejo zaporedoma, dasi se je najhujši mraz že ujedel. Znamenja na nebu, govorili so drugi, pomenijo, da bo nastalo toplo in južno vreme. Ta razlaga tega polarnega pojava utegne biti prava. V višavah je postalo južno, to je gornje plasti zraka so postale toplejše in zato redkejše, mrzel gost zrak pa je ležal na zemlji. Tako so se solnčni žarki lomili iz redkejših v gostejše zračne plasti. Nastali so lepi mavrični loki. Zanimivo je bilo to, da smo ta pojav videli cel dan. Ker je bilo več mavric, ki so se križale, so na presečiščih nastale solncu podobne svetle točke. Vodo-

ravno po vsem nebesnem svodu pa smo videli bel krog, ki je izhajal iz pravega solnca in šel skozi mavričasti solnci, ki sta spremljali solnce v enaki razdalji. Vrh pravega solnca sta se dotikali hiperbolično dve lepi mavrici. Škoda, kdor tega pojava ni videl na lastne oči. Že opoldne istega dne je zapihal topel veter v podkrepilo pravilni razlagi.

Celovec. (Razno.) Vsled mraza in pomanjkanja premoga so zaprte v Celovcu vse ljudske in glavne šole. Mesto je na Novem trgu postavilo „čajarno“, kjer dobi vsak, ki je potreben okrepčila, skodelico čaja zastonj. Okrog čajarne je stalno polno ljudi. — Kor. deželni zbor bo zasedal od 5. do 7. marca. — Tatovi, ki so izvršili tatvine pri celovškem stolnem kanoniku in župniku v Slov. Šmihelu, so bili v Beljaku aretirani. To so: Vincenc Hribnik iz Št. Jurja pri Celovcu, Maierkolm in Wastian. Wastian še ni pod ključem. — V tednu pred 16. februarjem se je na Koroškem pomnožilo število podpiranih brezposelnih za 270, na 12.501. — Ravnateljstvo zveznih železnic v Beljaku je ustavilo nadalje vlak, ki odhaja iz Celovca v Beljak ob 12.51 in iz Beljaka v Celovec ob 17.05. Iz Beljaka v Področico ob 7.50 in iz Področice v Beljak ob 10.38.

Pribla vas. (Razno.) Mraz je bil, da se mu je morala ukloniti še močna Drava, zamrznila je tako, da lahko potujemo peš sem in tja, kar še stari ljudje ne pomnijo. — Začela se je pa tudi letos oglašati bela žena. Dne 13. prosinca so se prvič slišali žalostni glasovi zvonov in nam naznanjali, da se je utrgala nit življenja hlapcu Tomažu Privazniku v starosti 81. let. Rajni je bil povsod priljubljen. To že kaže, ker ga je spremila obila množica ljudi k zadnjemu počitku. Delal in trpel je vseh dolgih 81. let na kmetih. — Pa ni bilo dolgo, ko so nam zopet tužno zapeli zvonovi in nam naznanili pretresljivo novico, da je preminul v bolnišnici v Celovcu gimnazijec Janez Prapotnik. Bil je mladenič, kakršnih mi koroški Slovenci dandanes najbolj pogrešamo. Bogbodi njima obilen plačnik! — In ne samo žalost, temveč tudi veselje smo užili v pustnem času. Društvo je priredilo igro „Kaznovana nečimurnost“. Ni nam bilo žal, da smo si jo ogledali. Dekleta kakor fantje so svoje vloge prav izvrstno rešili. Posebno smešen in šaljiv pa je bil Trdoglav, kateremu smo se vsi iz srca smejali. Zato jim pa kličemo hvala in svidenje.

Grebini. K poročilu o smrti g. Florijana Ellersdorferja smo prejeli v dopolnilo še naslednje vrstice: Pred nekaj leti se je rajni pritoževal kmetu iz okolice, da boleha že od leta 1919. vsled prehlajenja. Bežati je moral pred roparskimi bandami „Volkswehra“ z doma in se skrivati v mrzlih zimskih nočeh v gozdu v Brdu, kjer se je prehladil. Tedaj so vdrli v njegovi odsotnosti v njegovo hišo in mu pobrali, kar se jim je dopadlo. — Tem potem izrekamo Ellersdorferjevi družini naše iskreno sožalje!

Št. Jakob v Rožu. (Smrt.) Prvi petek v postu smo imeli naenkrat štiri mrličje v fari. V Kotu pri Vavharju je umrla 64 let stara Ma-

PODLISTEK

Posmrtnica.

Posmrtnica. Kdo iz kapelške in solčavske okolice ni poznal Velfelnovega očeta Alojzija Prušnika? Bil je nečak znanega profesorja Fr. Štifterja v Kalugi, bivšega župnika Jerneja Štifterja na Koroškem in veleposestnika Logarja v Solčavi, kjer je bil rojen 21. V. 1857 v mali, maroški hišici. Izučen krojač, pozneje gostilničar, se je na harmonij, harmoniko, citre in skoro vsa pločevinasta godala kar sam naučil in bil godec z dušo in telesom, šaljivec in neugnan dovtipnež, ki mu daleč na okoli ni bilo para. Celo življenje je bil zvest rodoljub, čitatelj in naročnik slovenskih listov, izza otročjih let cerkven pevec, najprej v Kolčavi in pozneje v Železni Kapli. Kar pa je glavno, bil je globoko veren krščanski mož, vnet in goreč častilec sv. rožnega venca. Sam je rekel: Enkrat sem zabredel z začrtane poti in — nad tem padcem bi bil obupal, ako bi ne iskal in ne našel zavetja v molitvi. Med prijatelji se je rad veselil, popival, pel, citral, zbijal razne šale in burke in kratkočasil sebe in druge. Domov grede je pa — molil. Zadnjič je šel meseca ju-

lija k novi in zlati sv. maši v Solčavo, svoj rojstni kraj. Od takrat je bolehal in sploh nikamor ni več šel. Umrl je v petek 8. II. 1929 zjutraj vsled pljučnega vnetja, previden s sv. zakramenti. Zadnja noč je bila samo veliko povzdigovanje duha k Bogu in umrl je tako lepo, mirno in vdano v božjo voljo kot kak — svetnik. Njegove zadnje besede so bile: „Jezus, Marija, Jožef!“ Pokopali smo ga 10. februarja pri Dev. Mariji v Trnju. Mrzlo je bilo, kot britev oster veter je pihal, a navzlic temu ga je spremila ogromna množica, par sto prijateljev in znancev, k zadnjemu počitku. Veleč. župnik Ebner, ki je sam z duhovno asistenco vodil kondukt, je z milimi, nepozabno lepimi besedami kratko opisal rajnega življenje in smrt. Slavni kapelški pevski zbor mu je pod znano spretnim vodstvom g. organista in pevovodje Franca Haderlapa ginljivo zapel pri župni cerkvi „Človek glej dognanje svoje“ in na grobu „Vigred se povrne“. Godci, tovariši rajnega, so pri konduktu milo in žalostno svirali zadnje pohode. Za na grob so imeli pripravljeno posebno lepo žalostinko „Na grobu očeta“, a žal so jim zamrzili instrumenti, kot bi hoteli reči: „O, naš stari prijatelj, godec, pevec, obmolknil si za vedno — v nemi žalosti za tabo, obmolknemo tudi mi!“

rija Suher. Nekaj ur za njo je šla v večnost — tudi iz Kota od Primoža — Ana Simonič, 62 let stara žena upokojenega železničarja. V Srejah je pa ob istem času umrl najstarejši mož v fari Tomaž Bvažetnjak, star 88 let. Drugi dan je umrla v isti izbici njegova strežnica Katarina Knafl, stara 80 let. — V Veliki vasi so v ponedeljek 18. t. m. nenadoma umrli Bukovnikov oče v starosti 70 let. V sredo nato pa so v Svatnih umrli v isti starosti p. d. Žvercov oče. Naj počivajo v miru!

Kazaze. (Pogreb.) Na pustni torek smo pokopali najstarejšo ženo Jero Orešnik, p. d. Rogačevo v Kazazah. 39 let je preživela v samskem in toliko v zakonskem stanu. Varčno gospodinjstvo kaže to, da je znala iz malo kozjega mleka s trudom napravljati celo maslo. Čez 4 mesece ni mogla iz postelje in si je zelo želala ter prosila smrti. Ostali stari žalujemo gledajoč, kako izginjajo iz naše srede možje in žene, dobre stare korenine. Pri pogrebu je kljub slabemu vremenu bilo zelo veliko moških.

DRUŠTVENI VESTNIK

**Društva
pozor!!**

23

V četrtek, dne 7. marca
se vrši

v Mohorjevi hiši v Celovcu

OBČNI ZBOR

S. K. S. Zveze za Koroško.

Spored:

Ob 10. uri dop. predavanje:
„Izobraževalno društvo — kulturna organizacija.“

Ob 11. uri govor:
„Notranji ustroj društva.“

Pop. ob 1. uri:
1. Poročila, 2. Volitve, 3. Slučajnosti

Društva! Disciplina naša je, da je zastopano vsako društvo vsaj z dvema delegatoma, da so nadalje predlogi za občni zbor tajništvu oddani vsaj dva dni prej!
OSREDNJI ODBOR.

K občnemu zboru Zveze.

Občni zbor v društvu je nekako isto, če orač zastavi svoj plug v novo brazdo, ter ga uravna bolj globoko, ako je bila zadnja brazda preplitva. Potem orje naprej, poseje in povlači; končno kali zrno, vzraste bilka in slednjič maje hladen vetrič polno žitno klasje. Naša Koroška je podobna bolj ali manj obdelanemu polju, na njivah tega polja orjejo naša društva. Z nasveti in dobrim orodjem naj bi stala našim društvom ob strani Zveza. Njen občni zbor bodi občni zbor vseh društev, sestanek delavcev oračev, zbor katerem se oceni dosedanje delo, začrta prihodnje, medsebojno potoži, nasvetuje in navduši.

Kaj naj se potoži? Poznaš malodušnost, odbornik v društvu? Vzrok ji more biti nesloga v društvu, neredne vaje za igre, netočno prihajanje k petju, nevestno ravnanje v društvenimi knjigami, nevolja glede članarine in ne vemo, kaj še vse. Naveličaš še končno prositi in opozarjati: tako postaneš malodušen. Ob enem ni nikogar, ki bi ti enkrat hvaležno stisnil roko in pohvalil tvoje delo. Dobro bi delo, če tudi bi morda ne maral in se branil. Vedi, trdi so ljudje. Veselje za tvoje delo torej ponehuje. Pridi na naš občni zbor, težava in enaka skrb vseh te potolaži!

Kaj naj se nasvetuje? Moj Bog! Vsako društvo je nekaj majhen svet zase, ima svoje posebnosti in značilnosti. Če bi hodil ti po društvih, bi našel največje zanimanje za sestanke na Zili in tudi največ resnosti; v rožanskih društvih bi občutil lahkoživost: sestanek brez petja je suhoparen, šaloigra boljša od resne, v knjigi najlepša povest in naš list dober, če je poln senzacij. V društvih v Podjuni je zopet več resnosti in še nekoliko več radovednosti. Bolj jih zanima, kako kdo govori, kot kaj govori. Malo debelo je sicer povedano, a nekaj jedra: Za resne pogovore je Zilan, za veselo pesem rojen Rožan in za dobro igro ustvarjen Podjunčan. V društvu pa bodi doma mnogovrst-

nost, zato med nas Zilane, da bomo resnejši, Rožane, da bo boljši posluš, in Podjunčane, da ne bo pri igri stari krošnjar kot pekov vajenec. Na občnem zboru naj se izenačijo skupne naše misli in namere.

Zakaj naj se navdušimo? Recimo kar za dobro voljo, za boljšo voljo. Voljo za nadaljno delo! Delo za nas in naš rod!

Končno bodi ta občni zbor vaša zaupnica, društva in odborniki! Zaupnica Zvezi tako, da se ga udeležite iz vseh društev, ki imajo vsaj še ime. Bodočnost naša je v strnjeni organizaciji, ki pozna svoj namen in veruje v uspeh svojega dela, v organizaciji, katere člani poznajo tudi disciplino.

Društvene prireditve. Izobraž. društvo „Edinost“ v Škofičah ima v nedeljo 10. marca ob pol 3. uri popoldne svoj občni zbor. — Isto nedeljo ima izobraž. društvo v Dobrli vasi ob 3. uri popoldne svoj sestanek v Društvenem domu z deklamacijami in skioptičnim predavanjem.

Pliberk. (Pustna prireditve.) Običaj je že, da nudi izobraževalno društvo svojim članom in prijateljem na pustno nedeljo poštene, zdrave in tečne zabave. Tudi letos je to storilo. Priredilo je dve šaloigri „Anarhist“ in „Lažizdravnik“. Obe igri sta svoj namen dosegli, ker so se gledalci nasmejali do mile volje. Pa tudi lahko. Igralke in igralci so svoje vloge razumeli in jih obvladali. Da omenimo samo Ivana Randeva, ki je tudi drugače zelo požrtvovalen in priden društvenik. Pa Žmahraja, Folteja, Franceta in vse druge posebno pa še brhko natararico Reziko, ki si jo želi vsakdo še večkrat videti na odru. In ona dva nova igralca, ki sta prišla s severne strani Drave. Dobro volje so se v pustem in mrzlem zimskem večeru gledalci vračali domov. Pač je tu in tem vabilo iz gostilne škripanje mehačagodca na ples, polko, pa še šimi, pa mazurko. No, pametnejši so šli vsi domov in prav so storili.

Šmihel nad Pliberkom. (Igra.) Na pustno nedeljo je priredilo tukajšnje izobraž. društvo malo pustno prireditev, in sicer kar tri igre „Smukova ženitev“, „Vse naše“ in „Kaznovana nečimurnost“. Da je pustna nedelja primerna za naše prireditve, je ja pokazal „velik naval“. Vsplošnem so bile igre dobro igrane, a zelo se je opazilo, da je bilo premalo vaj, ker so se jih prehitro „naučili“. Gotovo ste že pozabili zgodnico o polžu, ki je sedem let čez plot lezel in ko je sedmo leto nazaj padel, je rekel: „Naglost (hitrost) je huda reč.“ Opazilo se je tudi, da ni bilo enotnega vodstva, kar se pri naših društvih ne sme zapaziti, če hočemo, da bodo naša društva enotna in trdna falanga, ki se pokori poveljniku. Posebno pozornost bode treba obrabati na maskiranje in na primerne obleke, da se v prihodnjič ne pripeti, da zopet nastopi stari „krošnjar“ kot „pekov vajenec“. — Dekleta in fantje zdaj pa kaj resnega in verskega, da naše društvo res slov. kat. izobraževalno društvo, in verjamite mi, zopet bode dovolj gledalcev. Vse to je opazil Tvoj prijatelj in iz srca želi, da bi se ti mali nedostatki odpravili.

Št. Jakob v Rožu. Ustanovnega sestanka dekliškega odseka našega Izobraževalnega društva se je udeležilo 50 deklet. Gospodični Hartmanova in Nagelova sta nam v vznešenih besedah govorili o pomenu in namenu dekliškega odseka. Naš čas potrebuje izobraženih gospodinj in vzornih mater. Te naj bi se vzgojile v odseku. Za predsednico je bila izvoljena Marica Zwitterjeva, za tajnico Francka Pintarjeva. Preden smo se razšle, smo zapele par naših lepih narodnih pesmi. — Prihodnji sestanek dekliškega odseka bo na praznik sv. Jošefa ob 1/3. popoldne v sobi Izobraževalnega društva.

GOSPODARSKI VESTNIK

**Seja deželnega kulturnega sveta
dne 30. novembra 1928.**

(Konec.)

Msgr. P o d g o r c: Predlog se vidi lepo socijalno, vendar predlagam, da ga zavrnemo in kratkoma odklonimo. Postava naj varuje ljudi, kjer ima slabši opraviti z močnejšim. Ko so tovarnarji na Angleškem delali z otroci, je bilo treba to s postavo zabraniti. Med starši in otroci pa ni nasprotstva. Vsaj

vemo: ko bi bil na svetu le še eden košček kruha, ga bosta oče in mati dala otroku, ne bosta ga jedla sama. Troje otrok imamo na deželi. Lastni otroci: za te bodo starši sami skrbeli, narava jih je v to namenila. Otroci poslov: za te skrbijo nezakonske matere, da jih kmet prav nikjer ne sme rabiti. In prevzeti otroci, rejenki in rejenke. Reveži so, a za te moremo skrbeti, če se na deželo postavijo za oskrbovanje takih otrok poklacani ljudje (Fürsorgerinnen), in to hočemo izvesti. Ako se bo prepovedalo porabljeni take otroke za katekoli delo, jih nihče več ne bo maral in morali bodo pač v mesto. Za tem načrtom je neko naziranje, ki ga mi odklanjamo. Naziranje namreč, da so otroci last države. To ni pravilno, otroci so last staršev. In če bi oče ne smel otrok pritegniti k delu, kaj pa bodo otroci počeli? Tu bo fant vzel sekiro ali koso, otroci bodo zažgali ogenj in spravili vse v nevarnost. Pri delu pa niso sami marveč več ali manj vselej pri starših. Potem je v vsej tej stvari neka hinavščina. V mestih se brez ovire uničuje človeško življenje od zanikernih žensk in nihče se več za ta zločin ne zmeni. Tukaj pa se nekim ljudem naenkrat smilijo kmečki otroci, ker jih veseli delo. Sploh sme ljudstvo zahtevati, da se mu pusti nekaj prostosti in da se ga nima za opico, ki je to treba dajati za mrežo. Tale postavni načrt je žaljiv za kmeta, je nepotreben, je proti naravnemu pravu in zato naj se odkloni in naj ga kulturni svet niti ne vzame v razgovor. — Tudi vsi drugi so se izrekli proti zakonskemu načrtu. Pomisleki bodo sporoceni ministrstvu.

Proti fušarjem.

Stavbni mojstri so se pritožili, da nimajo dosti dela, ker pustijo kmetje izvrševati razna domača popravila po domačinih, ki niso mojstri. Na podlagi tega je ministrstvo izdalo ukaz, da se mora strogo postopati proti „fušarjem“. Kmečko ljudstvo odklanja poostrenje, ker to zadene le kmeta. Kmetu naj se pusti jemati šiviljo na dom in naj se ga ne ovira, ko svoje mleko raznaša po hišah.

Okrajni kmečki shod v Št. Lenartu.

Gospodarji so izrazili željo, da se jim pošlje umetno gnojilo v jeseni, da ga pozimi spravijo na polja, a plačilo naj se odloži na pomlad, ker kmetje ob svečnici prodajajo svoje pitane vole. Dalje naj bi se sol v gorah dajala po isti ceni kakor v dolini. Kakor se tobak povsod enako prodaja, tako naj bi se prodajala tudi sol. Za gorske kraje bi se imel razpošiljati umetni gnoj v vrečah po 50 ali 70 kg, ker so vreče po 100 kg za nje pretežke.

Glavne šole.

Šolski odsek se je pečal z izvršilnimi določbami o postavi o glavnih šolah. Učni načrt naj se tako sestavi, da ustreza praktičnim potrebam ljudstva. Kmetje hočejo, da se v načrtu jemlje ozir tudi na njihove potrebe, ker bo velik del šolarjev iz teh šol prihajal v kmetijstvo.

Hernler izvaja: Ker kmečko prebivalstvo od glavnih šol ne bo imelo koristi, mora zahtevati, da se v ljudski šoli jemlje na njegove potrebe več ozira. Ko glavna šola pričinja s četrtem šolskim letom, tudi ljudskošolski učni načrt ne more ostati, kakršen je. Ne verjamem, da bo mogla dežela glavne šole tako pomnožiti, da bo prišlo več kmečkih otrok vanje: kmetje bodo nosili samo bremena. Zato je treba prenameriti učni načrt ljudskih šol, da se bodo otroci v njih zopet kaj naučili, kakor nekoč. Otrok zdaj hodi pravzaprav samo sedem let v šolo, v osmih letih je za eno leto počitnic. Velike počitnice so svojčas trajale poldrug mesec, ko zdaj trajajo dva polna meseca, počitnice so ob Božicu in o veliki noči, ko jih svojčas ni bilo. Tudi je bilo svojčas več ur na dan: tako šola danes ne doseže več, kar je nekoč dosegala. Šolska bremena rastejo, uspeha pa ni. Pomisliti je treba, da so svojčas fantje prišli k vojakom in da so se tam izobrazili, to je odpadlo. Na mnogih krajih tudi napredovalne šole ni.

Prodajanje krompirja.

Inž. Frank: Prodajanje krompirja se je zelo dvignilo: letos se ga je prodalo 800 vagonov v Italijo. Gibčne zadrage so ga prodale zelo veliko: velikovška (nemška) ga je prodala 84 vagonov in kupila za žganjarno 50 vagonov, tudi Pflanzenbaugenossenschaft v Celovcu je posredovala pri prodaji. A kjerkoli se razvije promet, takoj se javijo nesolidni ljudje, in tako se je letos zgodilo, da so Goričani svrtili pred koroškim krompirjem. Ljudje morajo se navaditi, da za izvoz pripravi prvovrstno blago. (Žal nekateri ljudje za izvoz dovažajo cele kupe prsti in gnilega krompirja pri pobiranju ne denejo na stran, tako se za drugikrat pokvari trg in dela huda škoda vsem vkup.)

Nove železniške tarife.

V železnicah je danes veliko državnega premoženja. Ceni se na 2.8 milijard S. Železnica ima tovornih vozov 30.000, osebnih 5800, poštinih 1500, lokomotiv 1800. Osebnost šteje 81.000 ljudi, ko jih je bilo v zadnjih letih odstavljenih 42.000. Penzionistov je zdaj 59.000. Izdatki od leta do leta rastejo in danes se potrebuje za aktivne uradnike 315 milijonov, za vpokojence 94 milijonov. K tem stroškom doplačuje država 15 milijonov. Slab uspeh izvira od osemurnega delovnega dne, ki se ne izvaja prav, in od pretiranih socialnih naredb. V mirovnem času je prišlo na km uradnikov 11.82, zdaj 15.2, v Nemčiji 13.2, v Švici 13, v Italiji 10.27. Nekoliko se visoko število opraviči s tem, da železnica vozi po gorskih krajih in je treba nekaj več ljudi. Premog je stal l. 1923 69 milijonov, zdaj je izdatek padel na 40 zmlj. in stroški za razne potrebščine so se od 143 milijonov znižali na 62 milijonov. Stari dolgovi železnice so izginili, ko je denar izgubil vrednost, tako da je zdaj dolgovi v računu samo še 46.700 S. Ko bi se morali stari dolgovi obrestovati in odplačevati, bi se za dolgove moralo izdajati letno dve milijardi S. Tega železnica ne bi mogla in zato ni misliti, da bi se kedaj od železnice moglo zahtevati, da dolg plačuje po stari vrednosti. A nekaj bremena se bo bržkone le tudi železnici naložilo in računa se, da bo morala na ta konto pripraviti letnih 120 milijonov. Potem se nabirajo že novi dolgovi, katerih obrestovanje zahteva zdaj že 22 milijonov, leto 1930. že 48 milijonov. To je prvi razlog, da se predlaga zvišanje tarif. Drugi razlog je, da železnica do zdaj ni nič odpisavala od vrednosti. Tretji razlog je: Železnica je vse podjetje prevzela kar v najslabšem stanju; vozovi so bili vsi razbiti in se morajo nadomeščati z novimi. Letos se je naročilo 6000 tovornih vozov in potem skozi pet let vsako leto 1000. Ko bomo na jasnem, kako je z elektrifikacijo, se bo vsako leto naročilo 100 novih lokomotiv. Prenavljati se morajo tračnice in popravljati nasipi ter mostovi.

Železnica se sklicuje na dejstvo, da so bili sedanji tarifi valorizirani samo na 95% mirovnih, tovrstne tarife na 112%.

Osebnostni promet se je na železnicah zelo skrčil: l. 1924. se je vozilo 120 milijonov ljudi, l. 1926. famo še 108 milijonov. Razlog temu je konkurenca avtomobilov, in potem se ljudje ne vozijo več brez potrebe. Železnica pričakuje, da se bo promet nižal naprej in zato se mora cena dvigniti.

Železnica hoče cene za osebne karte povsod do daljave 250 km zvišati za 25%. Zato se bo za krajevni promet izdalo posebnne karte, ki bodo toliko cenejše, da bo zvišanje znašalo samo 10%. Prevažanje lesovine se podraži za 12%, prevažanje lesa za papirnice za 17%, in ni izključeno, da se ponekod zviša celo za 20%. Železnica hoče naložiti največ bremen na tovore, ki se največ prevažajo, tako na prevažanje cestnega materiala. Veliko se vozi tudi lesa, premoga, rude, stavbenega gradiva. Prevažanje tega gradiva se hoče podražiti kar za 30 do 40%. Poviša se voznina na kruh, ki se zdaj tako poceni vozi, da konzumna društva vozijo kruh iz Steyrija v Beljak, kar je nedopustno. Mleko je plačevalo za 10 km 33 g in je po zvišanju še zmirom 50% ceneje kakor v miru. Za seno in slamo se voznina zviša za 12 do 14%. Tarifa za klavno živino bo 15—18% višja kakor v mirnem času. Za svinje se voznina zviša za 8%. Vsaka opeka se z voznino zviša v ceni za 0,14 grošev.

S temi tarifami se zopet zadene le kmetijstvo, industrija ima svoje avtomobile, kmet pa mora pošiljati po železnici.

Velikovški trg. Živina: biki 1—1,30, pitani voli 1,40—1,50, vprežni voli 1,30—1,40, junci 1,20—1,40, krave 1—1,20, telice 1,20—1,40, pitani prašiči 2,45—2,60, plemenski prašiči 2—2,20 S za kg žive teže. Jajce 23—24 g, kg sirovega masla 4,40—5,60, kure 3—3,50, piščanci 3 S. Žito: pšenica 34, rž 33, oves 32, ječmen 34, koruza 32, ajda 28 g za kg.

RAZNE VESTI

Drobne vesti. V preteklem letu je bilo na Dunaju rojenih 380 dvojčkov in 21 trojčkov. — V šolskem letu 1927/28 je bilo na Gradiščanskem 364 ljudskih šol, od teh 37 v hrvaškem jeziku. Na teh šolah je bilo 4930 hrvaških in madžarskih otrok. — Prof. Münzinger je izračunal, da dela kmet v decembru in januarju po 11 in pol ur na dan, marca 13, junija 14,

avgusta 15, septembra 13, oktobra 14, novembra 11 in pol ur. Poprečno dela kmet toliko, so pa tudi manjši kmetje, ki delajo poleti 18 do 19 ur na dan. In pri tem delu si kmet zasluži samo hrano in kar rabi za davke. Koliko je delavec na boljšem! — V pustu je obiskalo dunajske pustne prireditve 100.000 ljudi. Koliko milijard je to stalo! — Zvezna železnica si za drag denar izposojuje v Nemčiji tovrstne vagonne, pokvarjene pa pusti stati na postojah, mesto da bi jih pustila popraviti in dala dela brezposelnim in industriji. — 500 milijard je že stala celo državo letošnja zima: kidanje snega v mestih, podpore, zmanjšan prevoz na železnicah, stopnjevana kurjava itd. — Jugoslavija: Notranje ministrstvo je izdalo naredbo, da smejo vsi v Jugoslaviji izhajajoči listi rabiti imena krajev samo v državnem jeziku. — Politično in gospodarsko društvo Nemcev je bilo razpuščeno. — „Cillier Zeitung“ se je prekrstila v „Deutsche Zeitung“, glasilo nemške manjšine v Sloveniji. — 20. t. m. so bili v Zagrebu obešeni 4 člani Prpičeve razbojniške tolpe, in sicer Krumpotič, Brdarič, Vrbanec in Prpič Mali. — Amerika: Med mehiškimi zveznimi četami in ostali je prišlo v državi Jalisco do 5 urnega boja, v katerem je bilo ubitih 25 ustašev in 8 zveznih vojakov. Ustaši so bili poginani v beg. — V državi Michoacan so ustaši položili na železniški tir bombe, ki so razbile lokomotivo. Nato so postrelili 40 vojakov, ki so spremljali vlak, in osebje vlaka ter oropali potnike. — V Braziliji je reka Parana prestopila bregove in preplavila rodovitno ozemlje. Pod vodo je 5000 hiš in 25.000 ljudi je brez strehe. — Ostale države: V Jakutsku v Sibiriji so minule dni imeli 70 stopinj mraza. 25 oseb je zmrznilo. — Večina rek na Grškem je radi deževja prestopila bregove ter povzročila strahovita opustošenja. Mnogo mostov je porušeni, več rodbin je utonilo. Mesto Kavala je poplavljen. Škoda se še ne da preceniti.

RADIO-PROGRAM

Od 1. marca 1929 do 6. marca 1929.

Petek (1. marca). 12.30: Reproducirana glasba. 13: Časovna napoved, reproducirana glasba. 13.30: Stanje vode in borzna poročila. 17: Koncert Radio-orkestra. 18.30: O gospodinjstvu. 19: Francoščina. 19.30: Iz glasbenega sveta. 20: Slovenska balada v literaturi in glasbi. Samospve peje g. Janko, čl. kr. op. 22: Poročila in časovna napoved.

Sobota (2. marca). Reproducirana glasba. 13: Časovna napoved, reproducirana glasba. 13.30: vode i nborzna poročila. 17: Koncert Radio-orkestra. 18: Književna ura. 18.30: Dubrovnik in okolica. Propagandno predavanje v nemškem in češkem jeziku. 19: Nemščina. 19.30: O veroslovju. 20: Wagnerjev večer. Uvodno besedo govori dr. A. Dolinar. 22: Poročila in časovna napoved. 22.15: Sprehod po Evropi.

Nedelja (3. marca). 9.30: Prenos cerkvene glasbe. 10.30: Predavanje iz poljedeljstva. 11: Koncert Radio-orkestra. 15: Stanje vode in časovna napoved. 15.30: Reproducirana glasba. 16: Planinski spomini. 16.30: Lahka glasba. 20: Slovenski akad. oktet peje narodne in umetne pesmi. — Radio-orkester. 22: Poročila in časovna napoved.

Ponedeljek (4. marca). 12.30: Reproducirana glasba. 13: Časovna napoved, reproducirana glasba. 13.30: Stanje vode in borzna poročila. 17: Koncert Radio-orkestra. 18.30: Češčina. 19: Francoščina. 19.30: Zdravniško predavanje. 20: Večer poljske glasbe. I. 22: Poročila in časovna napoved.

Torek (5. marca). 12.30: Reproducirana glasba. 13: Časovna napoved, reproducirana glasba. 13.30: Stanje vode in borzna poročila. 17: Koncert Radio-orkestra. 19: Nemščina. 19.30: Iz kemije vsakdanjega življenja. 20: Drama. — Radio-orkester. 22: Poročila in časovna napoved. 22.15: Sprehod po Evropi.

Sreda (6. marca). 17: Koncert Radio-orkestra. 18.30: Pravljice. 19: Srbohrvaščina. 19.30: Odloemek iz rastlinstva. 20: Prenos opere. 22: Poročila in časovna napoved.

Inserirajte v Koroškem Slovencu!

Za tiskovni so darovali: Ivan Kuchling, Štriholče, 3; neimenovan v Celovcu 12; Tone Slok, Celovec 3; Gozdni mož v Št. Jakobu 1; Liza Kuhar, Horce, 1; Andrej Wutte, Pogreče, 1; Marko Marko, Horce, 1; Marija Einspieler, Stranje, 5; neimenovan v Št. Tomažu 1; Miha Rovišnjak, Št. Peter, 1; Janez Ravnjak, Spodnje Vinare, 1; Jernej Hafner mesto venca na grob Andreja Likarja, 5; neimenovan iz Celovca 6; Matija Volina, Klanče, 1; Vinko Poljanec, Škocijan, 20; Peter Mlečnik, Želuče, 4; Janko Ogris, Bilčovs, 1; Valentin Picej, Št. Primož, 2; R. Ribnica 1; S. Kompoš 1; Sentjakobska posojilnica 50; neimenovan pri Velikovcu 1; Josip Strauss, Dob. 2; neimenovan 1; neimenovan iz Mač 6; Anton Erat, Marija na Zili, 1; Arnold Černic, Loga vas, 3; Josip Oblasnik, Slov. Plajberk, 1; Štefan Bayer, Loga vas, in Karel Jiša, Nový Jáchymov, 8; Florijan Košat, Reka, 1,50; Ferdinand Ibovnik 1; Tomaž Dobernik 1; Tomaž Kaufman 0,50; Ivan Nagel, Apače, 1; Elizabeta Oswald, Pazrije, 1; Peter Noč, Velika vas, 0,50; Terezija Trapič, Celovec 0,50; Hranilnica in posojilnica v Borovljah 20; Lucija Kovač, Svatne, 0,50; Ana Poš, Velikovec, 1; Štefan Vogl, Dvor, 1; Alojz Brugger, Moste, 1; Vinko Jank, Št. Pavel, 1; Franc Šumah, Žvabek, 1; Terezija Trapič, Celovec, 0,50; Marjeta Lešnik, Drumlje, 0,50; Janez Grilc, Selo, 1; Šimen Šelander, Podravlje, 1,50; Marija Šelander, Vetrinj, 1; Apolonija Juch, Vetrinj, 1; neimenovan iz Kožentavre 1; Tomaž Ogris, Žerjav, 10 S; Klub koroških Slovencev v Mariboru 100 dinarjev. Vsem darovalcem najsrčnejša hvala!

Zahvala.

Za mnoge dokaze odkritosrčnega sočutja ob prerani izgubi naše srčno ljubljene soproge, matere itd.

Helene Singerl,

p. d. Pivk v Srejah

izrekamo tem potom najiskrenejšo zahvalo. Dolžnost nas veže zahvaliti se predvsem domačemu č. g. župniku za nagrobnico, moškemu pevskemu zboru za ubrane žalostinke in končno vsem onim številnim prijateljem in znancem, ki so preblago pokojnico v tako častitem številu spremili na njeni zadnji poti.

Sreje, dne 23. februarja 1929.

27

Žalujoči ostali.

Smoljevo žganje in olje,

pišten domač pridelek, ima na prodaj
Valentin Kropivnik v Bilčovsu
p. Feistritz im Rosentale.

28

Kam pojdemo v nedeljo 10. marca popoldne

Vsi v Šmihel! Zakaj?

Zato, ker uprizorijo globaški igralci lepo narodno igro s petjem „**LEGIJONARJI**“! A tako! Ja! Tedaj zagotovo pridete? Pridem! Dobro! Povejte tudi drugim, da jih prav srčno vabimo! **GLOBAŠKI IGRALCI.**

Hranilnica in posojilnica v Borovljah, registrovana zadruga z neomejeno zavezo.

VABILO

na

XXI. redni občni zbor

ki se vrši

na Jožefovo, dne 19. marca 1929 ob 10. uri dopoldne v posojilničnih prostorih v Borovljah, št. 50.

DNEVNI RED:

1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora.
2. Poročilo in odobritev računskega zaključka za leto 1928.
3. Volitev odbora.
4. Predlogi in slučajnosti.

K obilni udeležbi vabi

ODBOR.